

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

† Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει
ἱεροῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου,
τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

* * * * *

Ο ΟΡΘΟΣ

Λαβὼν ὁ ἱερεὺς εἰς χεῖρας τὸ θυμιατήριον, ἵσταται ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης, καὶ θυμιῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει ἐκφώνως· Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῶ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος π̅ᶜ Πα ϝ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος π̅ᶜ Πα ϝ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοι οις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρεῖς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἑξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς, γεγωνυτέρα φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ ὁ χορὸς·

ζω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ο ος

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η', καὶ τῆς Θεοτόκου εἰς στ' [ἢ εἰς δ' καὶ δ'].

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος 4 Πα φ

ὠδὴ α'

να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα

οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα
 να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
 στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
 πι νι κι ον α α δο ον τας (δίζ)

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κ α θαρ θω μεν τας αι σθησεις και ο ψο με θα
 τω α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως
 Χρι στο ον ε ξα στρα πον τα και χαι ρε τε φα σκον
 τα τρα νω ως ακου σο με θα ε πι νι κι ον α
 α δο ον τες

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ο υ ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευφραι νε σθω σαν
 γη η δε α γαλ λι α α σθω ε ορ τα ζε τω
 δε κο σμος ο ρα τος τε α πας και α ο
 ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερται ευ φρο συ νη
 αι ω ω νι ι ος

Εἶτα τῆς Θεοτόκου, οὔ ἡ ἀκροστιχίς:

Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νυν πη γαισαιμοι Παρ θε νε Θε ο το κε πη
γη χα α ριν δι δε σα λο ο γω ως α νυ
μνη σω σε πη γην την βλυ στα νωσαν ζω ην και
χα α ριν πι στοις συ γαρ ε ενυ πο στα τον Λο γον ε
πη η γα α σας

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ια τρει ον υ περ φυ σιν ο να ος σε μνη
δει ει κνυ ται πα σι Κο ο ρη εκ γαρ θα να τω
προ φα νωσ τωσ προ στρε χον τας πι στωσ σα φω ωσ α
νι στα και πα α σι ι την αφθονον α να βλυ ζει
γλυ κυ υ τη η τα

Δόξα.

Κα ταρ ρε εις ου ρα νο θεν α κε νω τωσ η
μιν χα α ρι τας ον τωσ μο ο νη τον γαρ τυ
φλωτ τον τα ποι εις α να βλε πειν προς το φωσ βορ

βο ο ρω και νω φω νη η σα α σα α νωθεν
περ εν νοιαντω Λε ε ο ον τι

Καὶ νῦν.

Η κοι νη φι λο τι μι α τς βρο τει ου σεμ
νη Χαι αι ρε Μα ρι α Χαι αι ρε ο γαρ των
ο λων ποι η της ε πι σοι ως περ στα γων κα
τε ε βη σα φως Πη γη ην σε ε α θα να τον
να δει ξαςθε ο ο νυ υμ φε

Καταβασία.

Α να στα σε ως η με ρα λαμπρον θω μεν λα
οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα
να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
πι νι κι ον α α δο ον τας

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χαρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τησας και τοις εν τοις μνημασι ζω

Πα ην χαρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ἵτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἵ χορός· Ἀμήν.

Ἵ Κανὼν τοῦ Πάσχα.

ὠδὴ γ'

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α

γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι

ας πη γην εκ τα α φου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν

ω στερε ου ου με ε θα (δίζ)

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Nυν παντα πε πληρωται φω τος ου ρα νος τε και
 γη η και τα κα τα χθο νι α ε ορ τα ζε τω
 γουν πα σα κτι ι σις την ε γερσιν Χρι στου εν η
 ε στε ρε ε ω ω ται

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Xθες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε συ νε γει ρο μαι
 ση η με ρον α να σταν τι σοι συ νε σταυ ρου μην
 σοι χθες αυ το ος με συν δο ξασον Σω τηρ εν τη
 βα σι λει ει α α σου

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φω τει νον σε α γι ον να ον τῶ Δε σπο τῶ
 των ο λων Κο ο ρη ε πι στα μαι και α φθα ρ
 σι ας πη γην το υ υ δωρ προ ρρε ουσαν Χρι στον
 εξ ου πο τι ζο ο με ε θα

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Oσην χα ριν Δε σποινα Πη γη Αυ το κρα το ρι
 δι δωσ ου ου ρων την προ ο δον ε πε χο με

νην δει νως τσ λι ι θσ υ πο στα σιν φρι κτην τω
υ δα τι λυ υ σα α σαν

Δόξα.

Ρ ε ει χα ρις αφ θονος εκ σθ Θε ο το κε Παρ
θε νε χυ υ δην πη γα ζσ σα χω λοι σκιρ τω
σιν εν σοι λε πρω ων κα θα ρι ζε ται πλη θυς και
δαι μονες πνι ι γο ον ται

Καὶ νῦν.

Ο λοις νε μεις ι α σιν πι στοις βα σι λευ σι δη
μο ταις και πε ε νη σιν αρ χου σι πτω χοις πλσ
σι οις κοι νως το υ υ δωρ προ χε ου σα Πη γη
α ποι κιλον φα αρμα α κον

Καταβασία.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν
ω στερε ου ου με ε θα

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
 ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τησας και τοις εν τοις μνημα σι ζω
 ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, χύμα.

Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατηλθες, ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητὴς, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθειγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Εἶτα, Κάθισμα τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος πλ' Νη ς

Την α ε ε να ον κρη η νην και ζω η ραν
την πη γα α ζσ σαν ρει ει θρα θει αν Πη γην συμ
φω ω νως αι νε σω μεν οι την χα ριν αι τσ με νοι
καθ ε καστην βρυ υ ει και γαρ τα ι α μα τα
πο τα μων τα ρευ μα τα δει κνυ σα ε λα χιστα ο θεν
κα τα χρε ος προ σι ον τες εν πο ο θω
στω ως α ρυ σω μεθα εκ Πη γης α νε ξαν τλη τον
ρω σιν ον τως α α θα να τον
σα φως των ευ σε βων τας καρ δι ασ και χει λε σιν
εκ βο ο η σω μεν συ ει ει των πι στων το
πα ρα μν υ θι ι ον

***

Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ Ϛ ᾠδαὶ τῶν κανόνων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Πα ρ

ᾠδὴ δ'

Επι της θει ασ φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ

βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
 σφορον αγ γελον δι α πρυσι ως λε γοντα ση με
 ρον σωτη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη Χρι
 στος ως παν το δυ υ να α μος

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Α ρ σεν μεν ως δι α νοι οι ξαν την παρ θε νευ
 ου σαν νη δυν πε φη νε Χρι στος ως βρο τος δε α
 μνο ος προση γο ρευται α μω μος δε ως α γευστος
 κη λι δος το η με τε ρον Πα α σχα και ως Θε
 ος α λη θης τε λει ος λε ε λε ε κται

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ω ς ε νι αυ σι ος α μνος ο ευ λο γου μενος
 η μιν στε φανος χρη στος ε κου σι ι ως υ περ
 παν των τε θυται Πα α σχα το κα θαρ τη ρι ον και
 αυ θις εκ του τα φου ω ραι αι ος δι και ο
 συ νης η μιν ε λαμψεν η η λι ι ος

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ο θε ο πα τρω μεν Δαυ ιδ προ της σκι ω δες κι
 βω του η λα το σκιω των ο λα ος δε του Θε ου
 ο α γι ος την των συμ βο λων εκ βα σιν ο ρων
 τες ευ φραν θω μεν εν θε ε ως ο τι α νε ε στη
 Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υ περ την ψαμ μον α λη θως και τας στα γο νας υ
 ε των πε φυ κε Παρ θε νε τα πλη η θη της πη
 γης των ερ γων σα α κα τα παυστως ρε ον τα
 σαν ε πι χθο να πλσ ι ι ως παν τα νο σθ εν τα δει
 νως τα χος ι ω ω με ε να

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κ α τα σχε θεν τα γυ ναι κος υ πο καρ κι νσ τον
 μα ζον υ δω ρε πι χει ται Παρ θε ε νε της Πη γης
 σθ Δεσ ποι να και πα ραν τι κα πε πανται πα θη θα να
 τη φο ρα τω ρει ει θρω και ο καρ κι ι νος ορ θα

βαι νειν ε γνω ω ρι ι σεν π ₉

Δόξα.

A κα τα νο η τον εν σοι και υ περ φυ σιν το
πρα χθεν Δ ₂ ε νε στι σα φως Θε ο το ο κε Δ ₂ το γαρ
υ δωρ γι νε ται Δ ₂ το της Πη γης σι α μα π ₉ νο σων
θα να τη φο ρων ε ναν τι ι ον Δ ₂ ο περ η φυ υ
σις σα φως οι δενου δε ε πο ο τε π ₉

Καὶ νῦν.

A ει θανα τοι με ο εχ θρος Δ ₂ ταις ε νη δο νοις
προ σβο λαις Δ ₂ Δεσ ποι να Πη γη Θε ο το ο κε Δ ₂ μη πα
ρι δης προ φθασον Δ ₂ η τα χι νη βο η θει α π ₉ τς τς
δε των πα γι δων με λυ υ τρς Δ ₂ ι να υ μνω ω σε α
ει την πο λυ υ υ μνη η τον π ₉

Καταβασία.

E πι της θει ασ φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ
βα κουμ Δ ₂ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω Δ ₂ φα ε
σφο ρον αγ γε λον Δ ₂ δι α πρυ σι ως λε γοντα π ₉ ση με

ρον σωτη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη Χρι
 στος ως παν το δυ υ να α μος

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ᾠδὴ ε΄. Τῆς ἑορτῆς.

O ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν

τι μου ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
 σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
 η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα (δίς)

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Την α με τρον σου ευ σπλαγ χνι αν οι ταις του
 Α δου σει ραι αις συ νε χο ο με νοι δε δορ κο τες
 προς το φως η πει γον το Χρι στε α γαλ λο με νω
 πο δι Πα σχα κρο τῶν τεσ αι ω ω νι ι ον

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Προ σελ θω μεν λαμ πα δη φο ροι τω προ ι ον
 τι Χρι στω ω εκ του μνη η μα τος ως νυμ φι ω και
 συ νε ορ τα σω μεν ταις φι λε ορ τοις τα ξε σι Πα
 σχα θε ου το σω τη η ρι ι ον

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λα λῃ με να Κο ρη Παρ θε ε νε τα της
 Πη γης σῶ τω ο ον τι τε ρα στι α κα τα πλη ητ τει

των βρο των δι α νοιαν υ περ γαρ φυ σιν πε φυ κε

παν τας πι στως α γι α α ζο ον τα

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ι στο ρη σε πο κος το Μα αν να και Σι λω

αμ και η πε ε τραπη γα α ζα σα Σο λο μων τος

η στο α την χα ριν σε τα Ι ορ δα νει α να

μα τα και η πη γη Σα μα ρει ει τι ι δος

Δόξα.

Σ τα γο νες σε Κο ρη Παρ θε ε νε αι της Πη

γης και νε κρο ον α νε ζω ω σαν υ περ λο ο γον το

πραχ θεν και εν νοιαν τα σα γαρ παν τα Πα να γνε λο

γοννι κα τον αν θρω ω πι ι νον

Καὶ νῦν.

Τ α πα θη με Κο ρη ι α α σαις της αι μορ

ροι ας πη γη ην η ξη ρα να σα και το ρι γος της

φλο γος την α να ψιν και εκ τι κην δι α θε σιν

ου ρων δε σμα και γα στρο ορ ροι οι αν

Καταβασία.

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
 τι μν ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
 σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
 η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Ἔϊτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ᾠδὴ Γ'. Τῆς ἐορτῆς.

Κ α τηλθεσ εν τοις κατω τα τοις της γης και
συ νετριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε
δη με ενων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους
Ι ω νας ε ξα νε εστης του τα φου (δίζ)

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φ υ λα ξας τα σημαντρα σω α Χρι στε ε
ξη γερ θης του τα α φου ο τας κλεις της Παρ θε νου
μη η λυ μη να με νος εν τω το κω σθ και α
νε ω ξας η μιν Πα ρα δει ει στας πυ λας

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σ ω τερμου το ζων τε και α θυτον ι ε ρει ει
ον ως θε ος σε αυ τον ε κου σι ι ως προ σα
γα γων τω Πα τρι ι συ να νε στη σας πα γ γε νη
τον Α δαμ α να στα ας εκ του τα φου

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος και εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο ι λο γοι τσ Λο γω σον τω σ πη γην α

νυ μνθ σι σα Α γνη της σο φιας βυ θο ον γαρ ὡς υ
περ λο ο γον γεν νας τον κρε μα σαν τα εν αι θε ρι
τας ρο ασ και την γη ην ε πι υ δωρ

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υψηλ θες την των κλι μα κων φο ραν α πει
λθ σαν συντρι βην τες ε κει σε ζω γρα α φες ὡ πανα
γι ι α Πη γη δια σω σα σα και λα ον υ
πο σει σμ πε πτω κο ο τος τδ δο μθ

Δόξα.

Τας μη τρας α γο νης στει ρω σει το πριν δι
α λυ εις εμ φα νω σ της Πη γης σθ το ρει ει θρω και γαρ
ως τε ε ξα σα συ παρ θε νευ ου σα τον Δε σπο την
τδ παν τος και τες το ο κης βρα βευ εις

Καὶ νῦν.

Ου λο γος ου νης ου δε γλωτ τα τον σον ε
ξι σχυ ου σιν Α γνη το κε τον ευ φη μη η σαι αλλ α
σθε νου ου σιν εν σοι και ε λεγ χεται φι λο σο φων

το σεμ νον και ρη το ορωνκομ ψο της

Καταβασία.

Κα τηλθες εν τοις κατω τα τοις της γης και

συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε

δη με ενων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους

Ι ω νας ε ξα νε εστης του τα φου

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τησας και τοις εν τοις μνημα σι ζω

Πα ην χα ρι σα α με ε νος

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ἐξ ἀκενώτου σου Πηγῆς Θεοχαρίτωτε, ἐπιβραβεύεις μοι
πηγάζουσα τὰνάματα, ἀενάως τῆς σῆς χάριτος ὑπὲρ λόγον· τὸν
γὰρ Λόγον ὡς τεκοῦσαν ὑπὲρ ἔννοιαν, ἱκετεύω σε δροσίξειν με
σῆ χάριτι· ἵνα κράζω σοι· * Χαῖρε ὕδωρ σωτήριον.

Ὁ Οἶκος.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ τεκοῦσα ἀρρήτως, Πατρὸς τὸν προαιώνιον
Λόγον, πλάτυνόν μου τὸ στόμα Σεμνή, συνεισφέρουσά με πρὸς
τὸν σὸν ἔπαινον, ὡς ἂν ἀνευφημήσω σε, κραυγάζων τῆ Πηγῇ σου
ταῦτα·

Χαῖρε πηγῆ, χαρμονῆς ἀλήκτου·

χαῖρε ῥοή, καλλονῆς ἀρρήτου.

Χαῖρε, νοσημάτων παντοίων κατάλυσις·

χαῖρε, παθημάτων ποικίλων κατάκλυσις.

Χαῖρε ῥεῖθρον διειδέστατον, ὑγιάζον τοὺς πιστούς·

χαῖρε ὕδωρ χαριέστατον, τοῖς νοσοῦσι πολλαπλῶς.

Χαῖρε νᾶμα σοφίας, ἀγνωσίαν ἐξαῖρον·

χαῖρε κρᾶμα καρδίας, ἀμβροσίαν προῤῥέον.

Χαῖρε κρατῆρ τοῦ μάννα ζωήρῳτε·

χαῖρε λουτήρ καὶ νέκταρ θεόρῳευστε.

Χαῖρε, πορθμὸν ἀσθενείας δεικνῦσα·

χαῖρε, φλογμὸν ἀρρώστιας σβεννῦσα.

* Χαῖρε ὕδωρ σωτήριον.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῆ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου
καὶ Μαύρας.

Στίχ. Ἦπλωσε Χριστὸς χεῖρας ἐν σταυρῷ πάλαι,

Ἦπλωσε καὶ νῦν Μαύρα σὺν Τιμοθέῳ.

Σταυρῷ Τιμόθεος τριτάτη τανύθη ἅμα Μαύρα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Διοδώρου καὶ
Ῥοδοπιανοῦ διακόνου.

Στίχ. Ῥοδοπιανῷ καὶ Διοδώρῳ ῥόδα,

Ἦ δῶρα μᾶλλον ἦσαν οἱ πληκται λίθοι.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ
σημειοφόρου, Ἐπισκόπου Ἄργους.

Στίχ. Ρίψας τὸν ἐχθρὸν ἐν θεάτρῳ τῷ βίῳ,

Ζωστῆρα νίκης ζωννύη θανών, Πέτρε.

Οἱ Ἅγιοι εἴκοσιν ἑπτὰ Μάρτυρες πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Βληθεῖσιν εἰς πῦρ ἀνδράσι τρεῖς ἐννέα,

Ἰαμα, Σῶτερ, σὴ τὸ τῆς Γραφῆς δρόσος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Οἰκουμενίου, Ἐπισκόπου Τρίκκης τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Οἰκουμένιον καὶ θανόντα τοῖς λόγοις,

τιμῶ κατορθῶν ἔργον ἐκ λόγων μέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Ξενίας τῆς θαυματουργοῦ, τῆς ἐκ Καλαμῶν.

Στίχ. Ξενίας ὠφθης ἐργάτις ὦ Ξενία,

Ξενίαν σεμνή, οὐρανῶν σὺ ποθοῦσα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ εὕρεσις καὶ ἀνακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκά τοῦ ἐν Στειρίῳ.

Στίχ. Ἐπλησε Λουκάς θαυμάτων τὴν Ἑλλάδα,

ὅς οὐδὲ νεκρὸς παύεται τῶν θαυμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ ἐν Σπηλαίῳ, τοῦ Ῥώσου.

Στίχ. Ὁ τῶν Σπηλαίων Κιέβου ποιμενάρχης,

Εὔρε Θεοδόσιος Παμποιμενάρχην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ Βατοπαιδινοῦ, γενομένου ἐπισκόπου Περιθεωρίου.

Στίχ. Φωτὸς πλησθεὶς ἐντεῦθεν ὁ Θεοφάνης,

Φωτὶ συνῆπται Βασιλείας ἀδύτῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος Ἀχμέτ τοῦ Κάλφα, τοῦ ἀπὸ Ἀγαρηνῶν. (†1682)

Στίχ. Πάντων μεγίστη πίστις Ἰησοῦ πέλει,

Ἀχμέτ βοήσας, πάμμεγα στέφος δέχη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ὁσίων μητέρων ἡμῶν Ἰουλιανῆς, πρώτης καθηγουμένης τῆς ἐν Μόσχᾳ ἱεραῆς μονῆς τῆς Συλλήψεως τῆς Θεοτόκου (†1393), καὶ Εὐπραξίας συμμοναστρίας (†1394), αὐταδέλφων τοῦ Ἁγίου Ἀλεξίου, Μητροπολίτου Μόσχας.

Στίχ. Ἰουλιανὴ καὶ Εὐπραξία ἅμα,

Χοροῦ μετέχουσι σωφρόνων παρθένων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Μαμαΐ, Καθολικοῦ τῆς Γεωργίας. (†744)

Στίχ. Ὁ Καθολικὸς Μαμαΐ Γεωργίας,

Μισθὸν εἴληφεν ἐκ Βασιλέως ὄλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ὁσίων Μιχαὴλ καὶ Ἀρσενίου, ἰδρυτῶν τῆς Ἰβηριτικῆς μονῆς ἐν Ὀλύμπῳ τῆς Βιθυνίας.

Στίχ. Ἐκ τοῦ Ὀλύμπου τοῦ κάτω πρὸς τὸν ἄνω,

Μιχαὴλ ἐχώρησε σὺν Ἀρσενίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος Παύλου τοῦ ἐκ Βίλνιους Λιθουανίας.

Στίχ. Ὁ Λιθουανὸς ἐμαρτύρησε Παῦλος,

καὶ αἰεὶ συνήρμωσται Χριστῷ τῷ Λίθῳ.

Εἶτα τὸ παρόν, ἐκ τοῦ πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου, μνεῖαν ποιούμεθα τοῦ θαύματος τῆς εὐρέσεως τοῦ Ἁγιάσματος τῆς Θεοτόκου, ἥτοι τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ὑπὸ τοῦ Ἁγίου καὶ θεοστέπτου βασιλέως Λέοντος τοῦ Α΄ τοῦ μεγάλου, τοῦ Θρακός, τοῦ ἐπονομαζομένου Μακέλλη, οὔτινος καὶ τὴν μνήμην ἐορτάζομεν.

Στίχ. Ποῦ ἀγαθῶν ὡς ἐξ Ἐδέμ ἰούσα
Ἦ σὴ Πηγὴ εὖρηται ἐν Βυζαντίῳ.

Εἰς τὸν Ἅγιον Λέοντα.

Ἄνακτα πιστὸν τὸν Λέοντα τὸν μέγαν,
ἔστεφε Χριστὸς Οὐρανοκράτωρ Ἄναξ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου, ἐορτὴν ἄγομεν τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, τῆς Ἐλαιοβρύτιδος, ἐν τῇ Ἱερᾷ, Μεγίστῃ καὶ Σεβασμίᾳ Μονῇ τοῦ Βατοπαιδίου· ἔτι δὲ καὶ μνεῖαν ποιούμεθα τοῦ ὑπερφυοῦς θαύματος αὐτῆς, δι' οὗ τοὺς κενοὺς πίθους τοῦ Δοχείου ἐνέπλησεν ἀφθόνως δι' ἐλαίου.

Στίχ. Ἐένως πλήσασα τοὺς πίθους δι' ἐλαίου,
χαρμονῆς ὠφθης Ἐλαιοβρύτις φρέαρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου, πανήγυρις τελεῖται ἐν τῷ ἱερῷ προσκυνήματι τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τῆς καλουμένης Παναγίας Τρουπητῆς ἐν Αἰγίῳ Ἀχαΐας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου, πανήγυρις τελεῖται ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ Παναγίας Χρυσοπηγῆς Χανίων νήσου Κρήτης.

Ταῖς τῆς σῆς Μητρὸς πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἄμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ὡς ἀκολούθως.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. **(τρίς)**

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος. **(τρίς)**

* * *

Καὶ ψάλλομεν τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ κανόνος.

Ὁδὴ ζ'. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Ο Παι αιδας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θης το θνη τον αφθα ρσι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Γ υ ναι αι κες με τα μω ρων θε ο φρο νες ο
πι ι σω σου ε δρα μον ον δε ως θνη τον με τα δα
κρυ ων ε ζη η τουν προ σε κυ νη σαν χαι ρουσαι
ζω ων τα θε ον και Πα σχα το μυ στι κον σοις Χρι
στε ε Μαθη ταις ευ ηγ γε λι ι σα αν το

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Η α να α του ε ορ τα ζο μεν νε κρω σιν Α
δου την κα θαι ρε σιν αλ λη σβι ο της της αι ω νι ου
α πα ρ χην και σκι ρ των τες υ μνου ου με ντον αι τι ον

τον μονογενη τον των Πατερων Θεον και υ
περενδοξον

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ως οντως ιερα και πανεορτος αυτη
η σωτηριος νυξ και φωταυγης της λαμπροφου
η μεερας της Εγερωσεως ουου σαπροαγγε
λος ενητοαχρονον φως εκταφου σω
ματικως πασιν επεελαμψεν

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος και ειρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υδρευσασθενοσεντες ιαματα η
Παναγνος ρειγαρθειας εκπηγης τον γλυκα
σμον τον αληθη τον χειμαρρην του φηης οντως
βλυζσαδι ο και πιστει κορυς τς αφθοο
νς αρωσωμεθα συυμπααντες

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ενιιζει τς ακοντας Δεσποινα τα
ξεενασθερατα παντας τς πιστες τς γαρ α

λα λῃς και κω φῃς ὡς εὐ λα λῃς δει κνυ υ ει το υ
δωρ σῃ τῃς πασ χον τας τε δει νως θε ρα πε ευ ει και
ι α σιν χα ρι ι ζε ε ται
Δόξα.

Α να α γεις εκ κα μι νῃτων θλι ψε ων ὄδρο
σι ι ζῃσα να μα σι ξε νῃς εκ Πη γῃς τῃς προ σι
ον τας σοι Σε μνη φα γε δαι νῃς λυ τῃς ῃ ται γαρ
αν θρωπος και λω βῃς τον δε λε προν θε ρα πε ευ εις
και αν θρακας κα τε ε σβε ε σας
Καὶ νῦν.

Ν ε α α νι δες και κο ραιτην Δεσ ποιαν και
συ υμ παντες αν θρωποι πι στει εκ ψυ χῃς α νευ
φη μη σωμεν λαμ πρως δι α τῃς τῃς γαρ η η λων υ
ε λωπας και ελ κη τα πο νη ρα και ογ κω ω σεις
και πα ρα λυ τον ι α α σα α το
Καταβασία.

Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε

νο ο μενος ανθρωπος πασχειως θνητος και δι
απαθςτο θνητον αφθασι ας ενδυει ευ
πρεπει αν ο μος ευλογητος των Πατερων
Θεος και υπερενδοξος

Xριστος ανεστη εκ νεκρων θανατωθα
νατον πατησας και τοις εν τοις μνημασι ζω
ην χαρισα αμεενοσ (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα}ριστος ανεεστη η εκ νεκρων θαναα
τω θανατον πατησας και τοις εν τοις μνημασι ζω
ην χαρισα αμεενοσ

Aναστας ο Ιησους απο του ταφου
καθως προειειπεν εδωκεν ημιν την αι
ωνιον ζωην και μεγαλεοοος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁδὴ η'. Τῆς ἑορτῆς.

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα
η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α
ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν
στον εις τους αι ω νας

Δ ευ τε του και νου της αμ πε λου γεν νη μα τος
της θει ας ευ φρο συ νης εν τη ευ ση μω
η με ρα της ε γερ σε ως βα σι λει ας
τε Χρι στου κοι νω νη σω μεν υ μνου ντες αυ τον
ως θε ον εις τους αι ω νας

Ε υ λο γω μεν Πα τε ρα Υι ον και
Α γι ον Πνευ μα τον Κυ ρι ον

Α ρον κυ υ κλω τους ο φθαλ μου σους σου Σι ων
και ι ι δε ι δου γαρ η κα σι ι σοι θε ο φε γ
γει εις ως φω στη ρες εκ δυ σμων και βο ρα και θα

λασ σης και ε ω ω ας τα τε κνα σου εν σοι

ευ λο γουν τα Χρι στον εις τους αι ω νας

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

Π α τερ παν το κρα α τορ και Λο γε και Πνε ευ μα

τρι σιν ε νι ζο με ε νη εν υ πο στα α σε σι φυ

σις υ περ ου σι ε και υ περ θε ε εις

σε βε βα πτι σμεθα και σε ευ λο γου μεν εις παν

τας τους αι ω νας

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θ ει ον η Πη γη η και σε βα σμι ον υ υ δωρ

προρ ρε ει σ Παρ θε νε υ δωρ πι κω ων γαρ το ρευ

μα α να χαι τι ζει σφο δρωσ ε πι κλη σει

τη θει α της χα ριτος δι ο σε τι μω μεν

Πη γη εις τας αι ω νας

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Π αν τες το σε πον και ζωηρ ου τον υ υ υ δωρ

υ μνη σω μεν προ φρονως της γαρ δυσ πνοι οι ας το ρευ

μα κα τα χω ραν ι στα και ε λευ θε ρον ποι

ει προς δι ε ξοδον βα βαι σων θαυμα σι ων

γνη Θε ο κυ η τορ

Ε υ λο γω μεν Πα τε ρα Υι ον και

Α γι ον Πνευ μα τον Κυ ρι ον

Π οι ον ευ φη μη η σει Πα νυ μνη τε στο ο μα

τς το κς σς το ξε νον αλ λα και νς ο ποι ος

των θαυ μα των πη γην πε ρι βλε ψαι το και

λο γοις κρο τη σει εν ουκ ε στι τη φυ σει

σχυς τα σα θαυ μα ζειν

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ο λον ε πι σοι οι τς θα να τς το κρα α τος

η φανισταια θρο ο ον²² ω Βασι λι ις και Κυ ρι
 α⁹ Βασι λε α και γαρ^Δ την α θα να τον ζω
 ην συ ε πη γασας^Δ το υ δωρ το μαν να²² Χρι
 ζον ειστας αι ω νας⁹
Α χι νου μεν ευ λο γου μεν και προσκυ νου μεν
 τον Κυ ρι ον^Δ

Καταβασία.

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα^Δ
 η μι α των Σαβ βα των²² η βασι λι ις και κυ ρι α⁹
 ε ορ των ε ορ τη^Δ και πα νη γυ ρις ε
 στι πα νη γυ ρε ων^Δ εν η ευ λο γου μεν²² Χρι
 στον ειστους αι ω νας⁹

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων^Δ θα να τω θα
 να τον πα τη η σας^Δ και τοις εν τοις μνη μασι^Δ ζω
 ην χα ρι σα α με ε νος⁹ (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τησας και τοις εν τοις μνημασι ζω
 ην χαρι σα α με ε νος

A

 να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

***

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Καὶ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ μετὰ τῶν μεγαλυναρίων.

ᾠδὴ θ'

M

 ε γα λυ νον ψυ χη η μου τον ε θε λου
 σι ι ως πα θον τα και τα φεν τα και ε ξα
 να σταντατρι η μερονεκ τα φου

Φ

 ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
 σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
 πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου

Σι ων σου υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε

εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σου

Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου τον ε ξα

να στα αν τα τρι η με ρον εκ τα φου Χρι στον

τον ζω ο δο την

Ωθει ασ ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου

φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε

πηγ γει λω ε σεσθαι με χρι τερ μα των αι ω νος

Χρι στε η ην οι πι στοι οι αι αγ κυ ραν ελ πι ι

δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Χρι στος το και νον Πα α σχα το ζω ο θυ τον

θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι ρων την α μαρ

τι αν κο σμου

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον

Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του

Θε ου και δυ να μιν δι δου η μιν εκτυ πω τε
ρον σου ου με τα χει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω
η με ρατης βα σι λει ει α ασ σου

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Σ η με ρον πα σα κτι ι σις α γαλ λε ται
και χαι αι ρει ο τι Χρι στος α νε στη και Α δης
ε σκυ λευ θη

Υ δα των α πα αν των Κο ρη υ περ κει ται
α γνη της Πη γης σ ο το υ υ δωρ εμ φα νως
δω ρο μενον α παλ λα γην νο ση μα α των δει νων
και ταις ψυ χαι αι αι σις α πασαν την ρω ω σιν
υ περ φυ σιν χε ο ο με ε νον

Μ αγ δα λη νη Μα ρι ι α προ σε δρα με
τω τα α φω και τον Χρι σον ι δ ο σα ως κη π ο
ρον η ρω τα

Λ υ τη ρα των νο ο σων τον νε ον ι δσ
Σι λω αμ της Πη γης σσ Παρ θε ε νε κα θο
ρω μεν α παντες ομ μα τα γαρ προσ λαμ βα α νει πη
ρος α α παντες δε ε ρω σιν α ε να α ως προς
τη ζω η πο ρι ζο ο με ε θα

Χ αι ρε Παρ θε νε χαι αι ρε σος γαρ Υι ος α
νε στη και τς νε κρς ε γει ρας λα οι α γαλλι
α σθε

Ο ι ρω σιν ζη τς εν τες προ σδρα με τε εν τη
Πη γη η γαρ Κο ρη Παρ θε ε νος εν οι κει
τω υ δα τι σκιρ τα πι στων και ευ φραι αι νσ πλη θυς
ου ου τω ως χρη η ε ξεις τω τε με ε νει την α
μοι βην τωνα ι τη η σε ε ων

Χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου της τρι
συ πο στα α του και α δι αι ρε του Θε ο τη
τοςτο κρα τος

Υ ψω θη Πη γη ης σα το υ δωρ υ περ
ου ρα νης και της γης τας α βυ υσ σης ταις ρο
αις δι ε δρα με τς το ε στι αμ βρο σι ι α ψυ
χης νε εκταρπι στων με λι το εκ πε ε τρας και
η του μαν να δι α α δο ο σις

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των
αι ω νω α μην

Χ αι ρε Παρ θε νε χαι αι ρε χαι ρε ευ λο
γη με ε νη χαι ρε δε δο ξα σμε ε νη σος
γαρ Υι ος α νε στη τρι η μεροσεκ τα φου

Ε υ φραι νεις Παρ θε ε νε τον Α να κτα υ περ
φυ ως α να βλυ ζσ σα χα α ριν εκ Πη γης

α ε να ον τῶ τω δι δὲ σα κά τεχ θρω ω ντην ι σχυν
νι ι κάσ α ει ει ρω σιν και ει ρη η νην και αι
τη μα των εκ πλη η ρω ω σιν

Καταβασία.

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω
με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα λιν
ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη τρι
η με ρος εκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα α λλου
Σι ων συ υ δε α γνη τε ρ που Θε ο το ο κε
εν τη ε γε ρ σει του το ο κου ου σου

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δίς) και ἕτερον Ἄγιορείτικον

X^{Πα}
 ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τησας ^{Νη} και τοις εν τοις μνημασι ζω
 ην ^{Πα} χα ρι σα α με ε νος
A
 να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

***

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον, αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-θ

Σ
 αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα
 σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα
 νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκ φθο
 ρας και κα τα ρ γη η σας θα α να τον Πα
 σχα της α φθα ρ σι α στου κο σμου ου σω τη η ρι ον

Π η γη υ παρ χεις α α λη θως υ δα
 το ος ζω ων τος Δε εσποινα εκ πλυ νεις ουν νο
 ση η μα τα ψυ χων σω ω μα α των χα α λε πα
 εν τη προς ψα αυ σει μο ο νη σου
 δωρ της σω τη ρι ας Χρι στον η η προ χε ε ου σα

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω ω τον
 Κυ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον
 εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει τε αυ
 τον ε ε εν τοι οι οις υ υ ψι ι ι στοις σοι προ πει
 υ υ μνοστω ω ω Θεε ε ε ω

Α ι αι νει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε ες οι
 Α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει
 τε ε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει

εις α α αυ του σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω Θε

ε ε ε ω

Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον δοξα αυτη

εσται πασι τοις οσι ι ι οις α α αυτη

Ο Σταυρος σου Κυρι ε ζωη και α

να αστα ασις υ υ πα αρ χει τω ω λα ω

ω ω ω σου και επ αυτω πεεε ποιιθο ο

τες σε τον αναστα αντα Θεον ημων υ υ μνου

μεν ελεε ησον η η η μας

Αινειτε τον Θεον εν τοις αγιοις αυτου· αινειτε αυτον εν στε

ρε ω ματι της δυ να α με ως α α αυτη

Η τα φη σου Δεσπο ο τα πα ρα δει ει

σον η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν θρω

ω ω ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω

θε ε εν τες σε τον αναστα αντα Θεον η

μων υ υ μνου μεν ελεε ησον η η η

μας

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κα

τα το πληθος της μεγαλωσυ υ υ νης α α

αυ τς

Συν Πατρι και αι Πνευμα α τι Χριστον α α

νυ υ μνησω ω μεν τον α να στα α ντα ε εκ νε ε

ε κρων και προς αυ τον ε εκ βο ο ω μεν συ

ζω η υ πα αρχεις η μων και αι α να α α α

στα α α α σις ε λε ε η σο ον η η η

μας

Ἦχος Δι

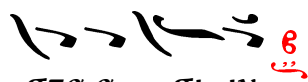
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν ψαλ

τη ρι ι ω ω και αι αι κι θα α α ρα

Τρι η μερος α νε ε ε ε στης Χρι ι στε ε

εκ τα φου κα θω ως γε ε ε γρα α α πται

συ νε γει ει ει ρας τον προ πα το ρα α η η

 η μων δι ι ι ι ο ο ο σε και αι αι δο

 ξα α α ζει το γε νος των αν θρω ω ω ω ω

 πω ων και α νυ μνει ει σου τη η ην α να α

 στα α σι ιν

Τῆς Θεοτόκου Στιχηρὰ Προσόμοια δ΄.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθα. Ἦχος Δι-Θ

 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν

 χορ δαι αις και αι αι ορ γα α νω

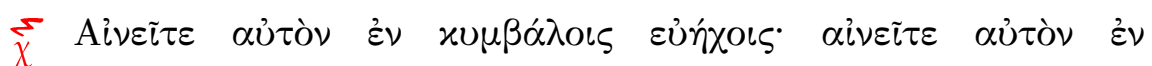

 υ υ υ υ δωρ το ο της Πη η γης σω

 τη ρι ι ι ο ο ον υ πα αρ χει πα σι ι

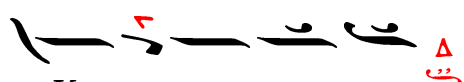

 τοις α α α σθε νου ου σι προ σε ελ θω μεν

 ου ουν πι ι ι ι στει και χα ρι ιν α α ρυ υ

 σω ω με ε θα

 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ

 Κυ υ υ ρι ον

Φ ρε ε ε ε ε αρ το ο ζω η η ρον Πη
γης τη η ης α α α θα να α του τοις προ ο
σι ι ου ου ου σι πο ο θω ι α α σε
ων πα α ρε ε ε ε χει πλη μμυ ρα αν α α
νε ε ξα α ντληη τον

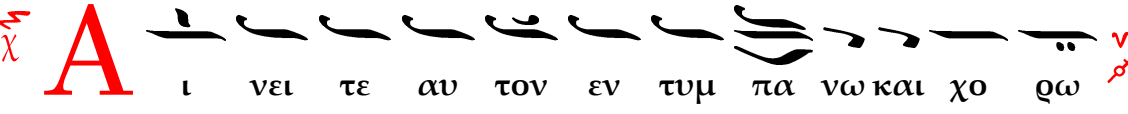
Χ Η γι α σε το σκη νω μα αυ του ο
γ υ υ ψι στος

Ρ ω ω ω ω ων νυ σι ι τας ψυ υ χας το
υ δω ω ωρ τη η ης Παρ θε ε νου οι τω ων
πα θω ω ων εν ρυ υ ποις προς δρα α μω μεν
τη η Κο ο ο ο ρη και τϑ τϑ ρς α α πο ο
πλυ υ νω ω μεν

Χ Τ ου πο τα μϑ τα ορ μη μα τα ευ φρ αι νϑ σι
την πο λι ιν τϑ Θε ε ου

 τα α α α αμνος η η ι ε ε ρα το
 μαν να α α νυ υ υν α φθο ο νως πη γη ης
 εξ α α α ε να α ου προ χε ε ει τοις
 αι αι του ου ου ου σι την χει α αν πα ας
 α α α ντληη σω ω μεν

Τὰ αὐτὰ στιχερὰ προσόμοια εἰς δρόμον σύντομον.

 ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω
 αι νει τε αυ τον εν χορ δαιαις και ορ γα α νω

 δωρ το της Πη γης σω τη ρι ον υ παρ
 χει πα σι τοις α σθε νου σι προ σελ θω μεν ουν πι ι
 στει και χα ριν α ρυ σω με θα

 ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η
 χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γ μου πα
 σαπνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ ρι ον

Φ ρε αρ το ζω η ρον Πη γησ της α θα να
τς τοις προσι ου σι πο θω ι α σε ων πα ρε ε
χει πλημ μυ ραν α νε ξαν τλητον

Χ Η γι α σαι το σκη νω μα αυ τς ο Υ ψι
ςος

Ρ ων νυ σι τας ψυ χας του δωρ της Παρ θε
νς οι των πα θων εν ρυ ποις προς δρα μω μεν τη Κο ο
ρη και τς τς α α πο πλυ νω μεν

Χ Τ ου πο τα μου τα ορ μη μα τα ευ φραι
νς σι την πο λιν τς Θε ος

Σ ταμ νος η ι ε ρα το μαν να νυν α φθο
νως Πη γησ εξ α ε να ου προ χε ει τοις αι
τς ος σι την χει αν πα σαν τλη σω μεν

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. ᾠχος πλ. α'.

ᾠχος πᾶ **Κε φ**

Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη
τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α
πο προ σω που αυ του οι μι συντες αυ τον

Π α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα
μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι
στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον
με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν
του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παντας α
γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν
κε ται κη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

Δ ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε
λι στρι αι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρ η
μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως Χρι

σου τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου Ι ι
ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε α
σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ ερ
χο ο με νον

Χ
Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο
προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη
τωσαν

A^{Κε} ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ορθου βα θε ε
ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
δο ο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με
τα των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον
ως εν φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ
του ου Μαθη ταις

Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευφραν θω μεν
εν αυ τη

Π α σα το τερ πνον Πα σα Κυ ρι ου Πα σα
Πα σα πανσε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα σα
εν χα ρα αλ ληλους πε ρι πτυ ξω με θα
ω ω Πα σα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα
φου ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
στος τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε ε γων κη ρυ υ
ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

Ἦχος Πα φ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τας
αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Ἦχος Πα φ

Α
Πα
να στα α σε ω ως η με ε ε ε ε

Κε
Μ
Κε
ρα και λαμ πρυν θω ω με εν τη πα νη γυ

Πα
υ υ υ ρει και αλ λη η λους πε ε ρι ι πτυ ξω

Π
ω ω ω ω με ε ε ε θα ει πω με ε εν α α

Κε
Α
δε ελ φοι και τοις μι σου ου ου σιν η η μας συγ χω

ρη η σω ω μεν πα α αν τα α τη α α να

Κε
Π
στα α α α σει και αι ου τω ω βο η η η η

Πα
Α
σω ω ω ω μεν Χρι στο ος α νε στη η εκ νε ε κρων

θα να τω ω θα α να το ον πα τη η η η σας και

τοις εν τοι οις μνη η μα α σι ζω ην χα α ρι σα α

Π
με νο ο ο ο ο ο ος

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη... ἐκ γ'.

Καὶ Ἀπόλυσις.

*****

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ἽΟ διάκονος: Εὐλόγησον, δέσποτα.

ἽΟ ἱερέυς:

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ἽΟ λαός: Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν ψάλλει τρεῖς ἄνευ στίχων τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Πά Πα ρ

Xρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Ἀκολουθῶς ψάλλεται τὸ αὐτὸ ἑξάκις ὑπὸ τῶν χορῶν, τοῦ ἱερέως λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους.

Στίχ. α΄. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (ξζ΄ 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β΄. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ΄. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ΄ 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ΄ 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ΄ 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς εἰς μὲν τὸν α΄ στίχον ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης, εἰς δὲ τὸν β΄ εἰς τὸ νότιον μέρος αὐτῆς, εἰς δὲ τὸν γ΄ εἰς τὸ ἀνατολικόν, εἰς δὲ τὸν δ΄ εἰς τὸ βόρειον, εἰς δὲ τὸ Δόξα Πατρὶ ἔμπροσθεν τῆς Προσκομιδῆς, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν αὐθὶς ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης.

Τέλος ψάλλει πάλιν ὁ ἱερεὺς·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ὕμνου·

ζω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Ὁ ἱερεὺς ἐξέρχεται εἰς τὴν Ὠραίαν Πύλην καὶ θυμιᾷ τὰς εἰκόνας

καὶ τὸν λαόν.

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. ᾠδὴ β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

ᾠδὴ Δι - θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ φαλάτωσάν σοι, φαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβυταῖς Θεοτοκοῦ Σωτηρῶ-
σον ἡμαῖς

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 66.

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσῃ ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσῃ ἡμᾶς, ἐπιφάνῃ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησῃ ἡμᾶς. (ξζ' 2)

Σωσον ἡμαῖς ἕνεκεν ὁ ἀνα-
σας ἐκ νεκρῶν ψαλλοντασσι ἀλληλουξία

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξζ' 3)

Σωσον ἡμαῖς ἕνεκεν ὁ ἀνα-
σας ἐκ νεκρῶν ψαλλοντασσι ἀλληλουξία

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σωσον ἡμαῖς ἕνεκεν ὁ ἀνα-
σας ἐκ νεκρῶν ψαλλοντασσι ἀλληλουξία

Στίχ. Εὐλογήσῃ ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σωσον ἡμαῖς ἕνεκεν ὁ ἀνα-
σας ἐκ νεκρῶν ψαλλοντασσι ἀλληλουξία

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰκαίεις τῶν αἰωνῶν αἰωνῶν

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος π̣̣̣̣ Πα ρ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐ-
τοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνημασι ζω ην χαρι σα αμε νος

Στίχ. β'. Ως ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ προσώπου πυρός.

Xρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνημασι ζω ην χαρι σα αμε νος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Xρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνημασι ζω ην χαρι σα αμε νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Xρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνημασι ζω ην χαρι σα αμε νο

ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Ε ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε
 ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα
 ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε
 κρω ω ω ω ων

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ι α
 * * *

Εἶτα τὸ τροπάριον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Π' Πα φ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Ὑπακοή.

Ἦχος Δι - θ

Π ρο λα βη σαι τον ορθρον αι πε ρι Μα ρι
 αμ και ευ ρου σαι τον λι θον α πο κυ λι σθε ντα τ
 μνη μα τος η κου ον εκ τ
 Α γγε λ τον εν
 φω τι α ι δι ω υ πα αρ χο ντα με τα νε
 κρων τι ζη τει τε ως αν θρω πον βλε πε τε τα εν

τα φια σπα αρ γα να δρα με τε και τω κο
 σμωκη ρυ ξα τε ως η γερ θη ο Κυ ρι ος θα να
 τω σας τον θα να τον ο τι υ παρ χει Θε ου Υι
 ος του σω ζον τος το γε νος των αν θρω ω ω
 πων

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

Τῆ ὑπερμάχῳ. Ἦχος πλ' Νη ς

Ε ξ α κε νω ω ω τσ Σσ πη γης θε ο χα
 ρι τωω τε ε πι βρα βε ε ευ εις μοι πη γα ζσ
 σα τα να μαα τα α ε να ως τη ης Σης χα
 ρι ι τος υ περ λο γον τον γαρ λο ο ο γον ως τε
 κσ σαν υ περ εν νοιοι αν ι κε τευ ω Σε
 δρο σι ζειν με ε Ση χα ρι τι ι να κρα ζω ω Σοι
 χαι ρε υ υ δωρσω τη η ρι ι ον

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Αὐτόμελον.

(Ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα πλὴν τῶν μεθεόρτων τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς).

Ἦχος πλ' Γα ς

Ε ι και εν τα φω κα τηλθες α α θα να α τε
 α λλα του Α δσ κα θει λες τη ην δυ να α μιν
 και α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος
 γυ ναι ξι Μυρο φο ροις φθε γξα με νο ος χαι ρε ε τε
 και τοις σοις Α πο στο ο λοις ει ρη νην δω ρου
 με νος ο τοις πε σου σι πα ρε χων α α να στα α
 σι ι ι ι ν

***

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Μετὰ τὸ κοντάκιον ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ,

Ὁ διάκονος· Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀ' χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου, ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε
 Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε Α λλη
 λθ ς ς ς ς ι ι ι ι α

Τὸ τρίτον

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι

σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Χρι
στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε Α λλη
λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει και εις τϝς αι ω ναςτων αι ω
νων α μην

Χ ρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε
ε Α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α

Ν ε ε δυ υ υ υ να α α α μις

Ο ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι οι

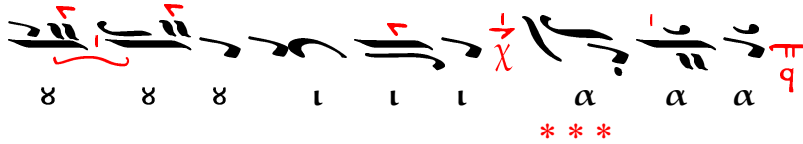
εις Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

ε βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε

ε ε ε ε ε Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε

ε ε ε νε δυ υ υ υ υ υ υ σα α α σθε ε

ε ε ε ε ε Α α α α α λλη λϝ ϝ ϝ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον ζήτει τῇ Κυριακῇ τοῦ δ' ἤχου, ἀλληλούϊα ἀποστολικόν, ζήτει τῇ Πέμπτῃ.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ργ'.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. (ργ' 24)

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. (ργ' 1)

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος ργ' Βου ς

Ως ἐμεγαλύνθη τα εεργασα Κυρι

ε παντα εν σοφια εποιησας

Ευλογει η ψυχη μου τον Κυριον

Κυριε ο Θεος μου εμεγαλυνθης σφοδρα

Ως ἐμεγαλύνθη τα εεργασα Κυρι

ε παντα εν σοφια εποιησας

Η τω ηδοξα Κυριου εις τας αιωνας

ευφρανθησεται Κυριος επι τοις εργοις αυτου

Ως ἐμεγαλύνθη τα εεργασα Κυρι

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 1-8).

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερόν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνάτην. Καὶ τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐβαστάζετο, ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην ὠραίαν τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερόν· ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερόν ἠρώτα ἐλεημοσύνην. Ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ εἶπε· Βλέψον εἰς ἡμᾶς. Ὁ δὲ ἐπέιχεν αὐτοῖς προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν. Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἄργύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι· ὃ δὲ ἔχω τοῦτό σοι δίδωμι· ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἔγειραι καὶ περιπάτει. Καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρε· παραχρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν αὐτοῦ αἱ βάσεις καὶ τὰ σφυρά, καὶ ἐξαλλόμενος ἕστη καὶ περιεπάτει, καὶ εἰσῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερόν περιπατῶν καὶ ἀλλόμενος καὶ αἰνῶν τὸν Θεόν.

Ἀλληλούϊα. ᾠχος α'. Ψαλμὸς πη'.

ᾠχος 4 Κε 6

Α ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ἰ α ^{Κε} Α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λλη η λϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α
Ε ^Χ ξο μο λο γη σον ται οι ου ρα νοι τα θαν
 μα σι α σου Κυ ρι ε και την α ληθει α
 αν σθ εν εκ κλη ^Χ σι ι ι α α Α α α γι

ι ι ι ων

A Πα λλη λσ σ ι α A λληη λσ σ

σ ι ι ι ι α A α α α λληη λσ

σ σ σ σ ι ι ι ι α

Χ Ο Θε ος ο εν δο ξα ζο με νος εν βσ λη

α γι ων με γας και φο βε ρος ε στιν ε πι

παν τας τσς πε ρι κυ υ υ κλω ω α α αυ τσ

A Πα λλη λσ σ ι α A λληη λσ σ

σ ι ι ι ι α A α α α α λληη λσ σ

σ σ σ σ σ ι ι α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

‘Ο **ιερεύς**: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο **λαός**: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

‘Ο **διάκονος**: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

‘Ο **λαός**: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

‘Ο **ιερεύς**: Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

(Ἰω. β’ 12-22).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοὺμ αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ ἔμεινεν οὐ πολλὰς ἡμέρας. Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς. Καὶ εὔρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστερὰς καὶ τοὺς κερματιστὰς καθημένους, καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων

πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, τά τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας, καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεεν τὸ κέρμα καὶ τὰς τραπέζας ἀνέτρεψε, καὶ τοῖς τὰς περιστεράς πωλοῦσιν εἶπεν· Ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν· μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου οἶκον ἐμπορίου. Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι γεγραμμένον ἐστίν, Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου καταφάγεται με. Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποιεῖς; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν. Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Τεσσαράκοντα καὶ ἕξ ἔτεσιν ὠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν; Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ. Ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγε, καὶ ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ καὶ τῷ λόγῳ ὃν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

ᾠχος **ὕ Δι**

***

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

***

Χερουβικόν. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος **Πα**

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μ υ υ
 σ τι ι κ ω ω ς ει κ ο ν ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζ ο ο ο ει ει
 κ ο ν ι ι ι ι ζ ο ν τε ε ς και αι αι αι αι αι
 Πα αι αι αι αι τη η η η η η η η η η η η
 η η ζ ω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ι ω
 Δι ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α δι ι ι ι ι τον τρι σα α α α γι ι ο ν υ
 υ υ υ υ υ μ νο ο ο ο ν προ σα α α α α α α
 α προ σα α α α α α α α δο ο ν τε ε ς πα σαν τη ν
 βι ι ο ο ο τι ι ι κ η η η η η η η η α πο
 θ ω ω ω με ε θα α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι με ε ε ε ε ρι ι μ να
 αν

Ω ^{Πα} ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω τον

^{Κε} βα ^ο α ^{Δι} α σι ^{Κε} λε ε ε ε ε ε ^ο ιε ε ε ε

^{Δι} βα ^ο σι ^{Πα} ι ^ο λε ε ε ^ο χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε βα σι ι ι λε ε ε ε ε ε ε α α των ο

ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε ε ε νοι

Τ ^{Δι} αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α α

^{Πα} τω ως ^ο δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α α α α

α ^ο ξε ε σι ιν Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι α

α α α α α α α α α α α α α α α α

^Δ α

Λειτουργικά, Ιωάννου Αρβανίτη.

Ἦχος Πά

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ ^{Κε} υ ρι ε Ε ^Μ λε ε ε η σον

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε η η σον

Πα
Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ ρι ι ε

Πα
Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ ρι ι ε

Κε
Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Δι
Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Πα
Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Πα
Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Κα
Κ αι τω πνευ μα α τι ι ι σϑ

Σ
Σ οι οι Κυ υ ρι ι ε

Α
Α γα πη σω σε Κυ υ ρι ι ε η η ι ι

Κε
Μ
Κε
σχυ υς μϑ Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α α

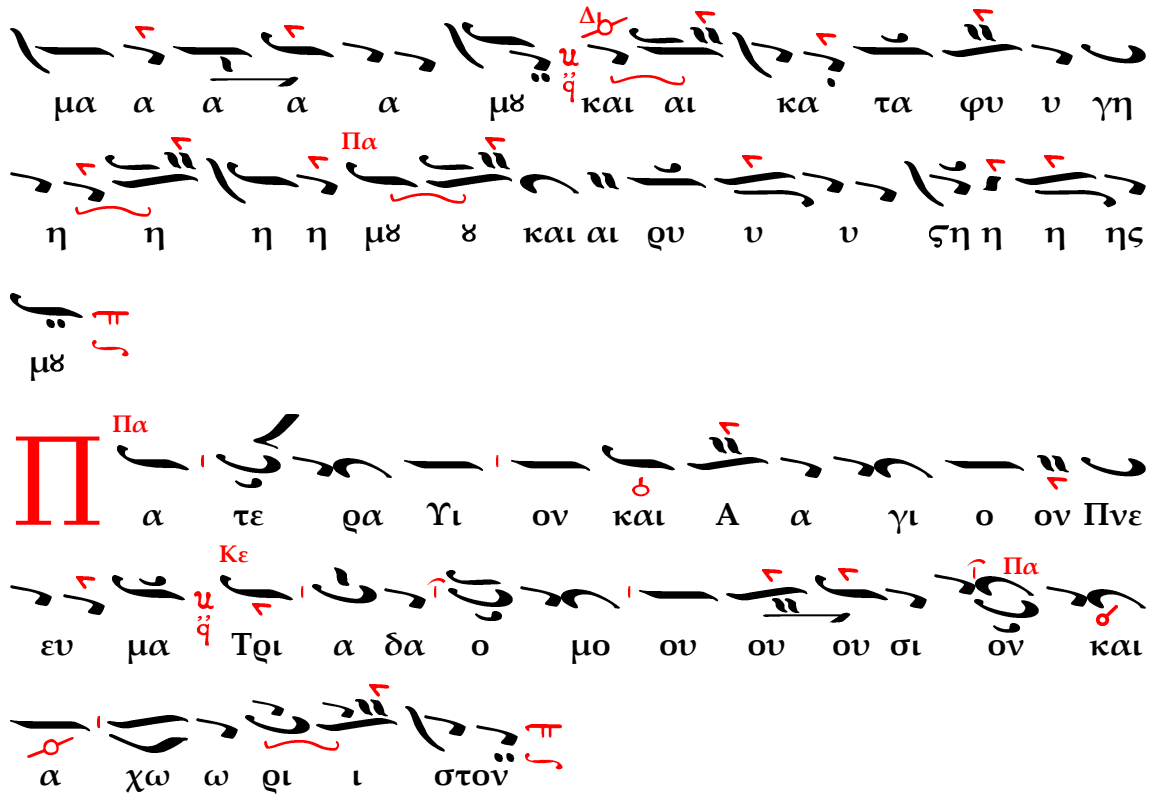
Δι
Πα
α α μϑ και κα τα φυ γη η μϑ και ρυ υ

υ στη ης μϑ
Ἔτερον ἄργόν

Α
Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ υ ρι ι

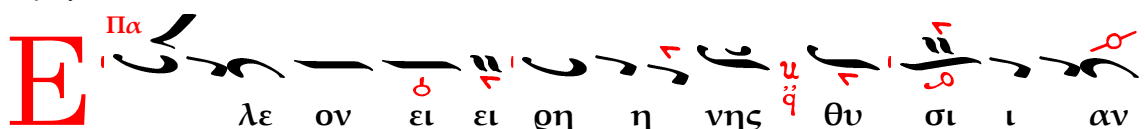
Μ
Κε
ι ι ε ε η η ι ι σχυ υ υ υ υς

Μ
Κε
μϑ Κυ ρι ι ο ος στε ρε ε ε ω ω

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

αι αι νε ε σε ε ως

Κ^{Πα} αι με τα τῷ Πνευ μα α το ος οῦ

Ε^{Κε} χο μεν προς το ον Κυ υ ρι ι ον

Α^{Πα} α ξι ι ι ον και δι ι και αι ον

Α^{Πα} γι ος Α γι ο ος Α γι ος Κυ

υ ρι ο ος Σα αβ βα α ω ωθ πλη η ρης ο υ ρα

νο ος και η γη της δο ο ο ξη ης οῦ ω

σαν να εν τοις υ υ ψι ι ζοις ευ λο γη με

νος ο ερ χο ο ο με νος εν ο νο μα τι

Κε Κυ ρι ι ι οῦ **Δι** Ω σα αν να α α α α α εν

τοις υ ψι ι ι ζοις

Α^{Πα} α α μη ην **Α**^{Πα} α α α μη ην

Σ ε ε υ μνῶ ο ο ο μεν σε ε Ευ λο

γῶ ο ο ο μεν σοι ευ χα ρι στῶ ο μεν Κυ

υ υ ρι ε και δε ε ο ο με ε θα α α

οῦ ο Θε ο ος η η μων

Ὁ δὲ ἱερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν μετὰ πάσης κατανύξεως εὐχεται, σφραγίζει τὰ τίμια δῶρα, εἶτα ἐπεύχεται καὶ θυμιῶν τρεῖς ἐκ γ' τὰ ἅγια λέγει ἐκφώνως·

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὁ χορὸς τὸν εἰρμὸν τῆς θ' ᾠδῆς.

Ἦχος ♯ Πα ϕ

Ο Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α
τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η
Α γνη η Πα αρ θε ε νε ε χαι αι αι ρε
και πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε
ο σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η
τρι ι η η με ρο ο ος εκ τα α α α φου

Φ ω τι ι ι ζϝ φω τι ι ι ζϝ η νε
ε ε α α Ι ι ε ε ρϝ ϝ σα α α λη ημ
η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου
ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε
χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α
α α αλ λου ου Σι ι ι ων συ υ υ υ δε

ε Α α α γνη η η η τε ερ πρ Θε ε

ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γερ σει

του ου το ο ο ο ο κρ ς ς ς σρ ς ς ς

Καὶ πάλιν ἐπεύχεται ὁ ἱερεύς, καὶ εἶτα λέγει ἐκφώνως·

Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), ὄν χάρισαι ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶν, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ὁ χορός· Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

*

Κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε. τὸ Μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου. Πρὸς τό, Τὴν τιμιωτέραν.

Ἦχος Δι-θ

δωρο ζω υ υρ ρη τον τη ης πη η γη η

ης να μα το προ χε ε ο ο ον τον α θα α να

τον δρο ο σι ι σμον το νε κταρ το ο ο θει ει

ει ον την ξε νη η ην α α αμ βρο ο σι ι ι

αν το με λι ι ι το ο εκ πε τρας πι στει

τι μη η σω ω με ε εν

*

Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πα-θ

Σ ^{Πα}
 ω ω ω ω ω μα α α α α α α α
 α α α χα α α α α α α α α α α
^{Νη} α α α α α α α α α α α α α α α α
^{Πα}
 α α α α α α α α α α χα α α α
 α ρα α α α α α α α α χα α α α α α
 α χα α α α α α α α α α α α α
 ρα α α α α α α α α α α α α α α α
 α α χα α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 ρα α α α α α α α α α α α α α α α
^{Δι}
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 ρα α α α α α α α α α α α α α α α
^{Πα}
 α α α α α α α α α α α α α α α α
^Μ α α α α α α α α α α α α α α α α
^{Νη}
^Μ α α α α α α α α α α α α α α α α
^{Πα}
 α α α χα α α α α α α α α α α α α
 ε ε με τα α λα α α α α α α α α α α
 ε ε με τα α λα α α α α α α α α α α

γη η η η η η η η η η η η η η η η η

 η η η η η η χη η η η η η η η η η

 η η η η η η χη η η η η η η η η η η η

 η η η η η η ης α θα α α να α α ια χα α

 α α α α α α α χα α α α α θα να

 α α α α α τϷ Ϸ γε ε ε ιε ε ε ε ε

 ε ε ευ σα α α α α α α γε ε ε ε

 ε ευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

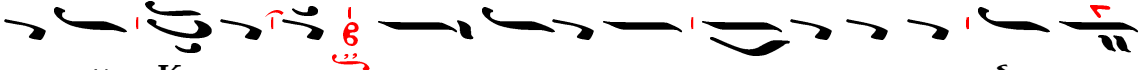
Ὁ χορός, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν τὸ φῶς·

Ἦχος π̄̇ Πα ϕ

Xρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

 οισ εν τοι οισ μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με νο

 ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος Δι-θ

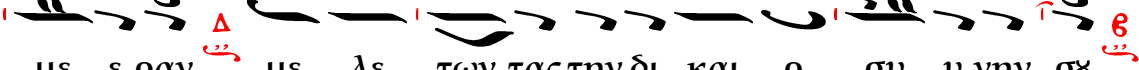
Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

 ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

 ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α

 γι ων σε με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α

Καὶ ἀντὶ τοῦ Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, πάλιν τό·

Ἦχος Δι· Θ.

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

 να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω ην

 χα ρι σα με νος (τρὶς) με τέλος ζω ην

 χα ρι σα με νο ο ος

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

*****